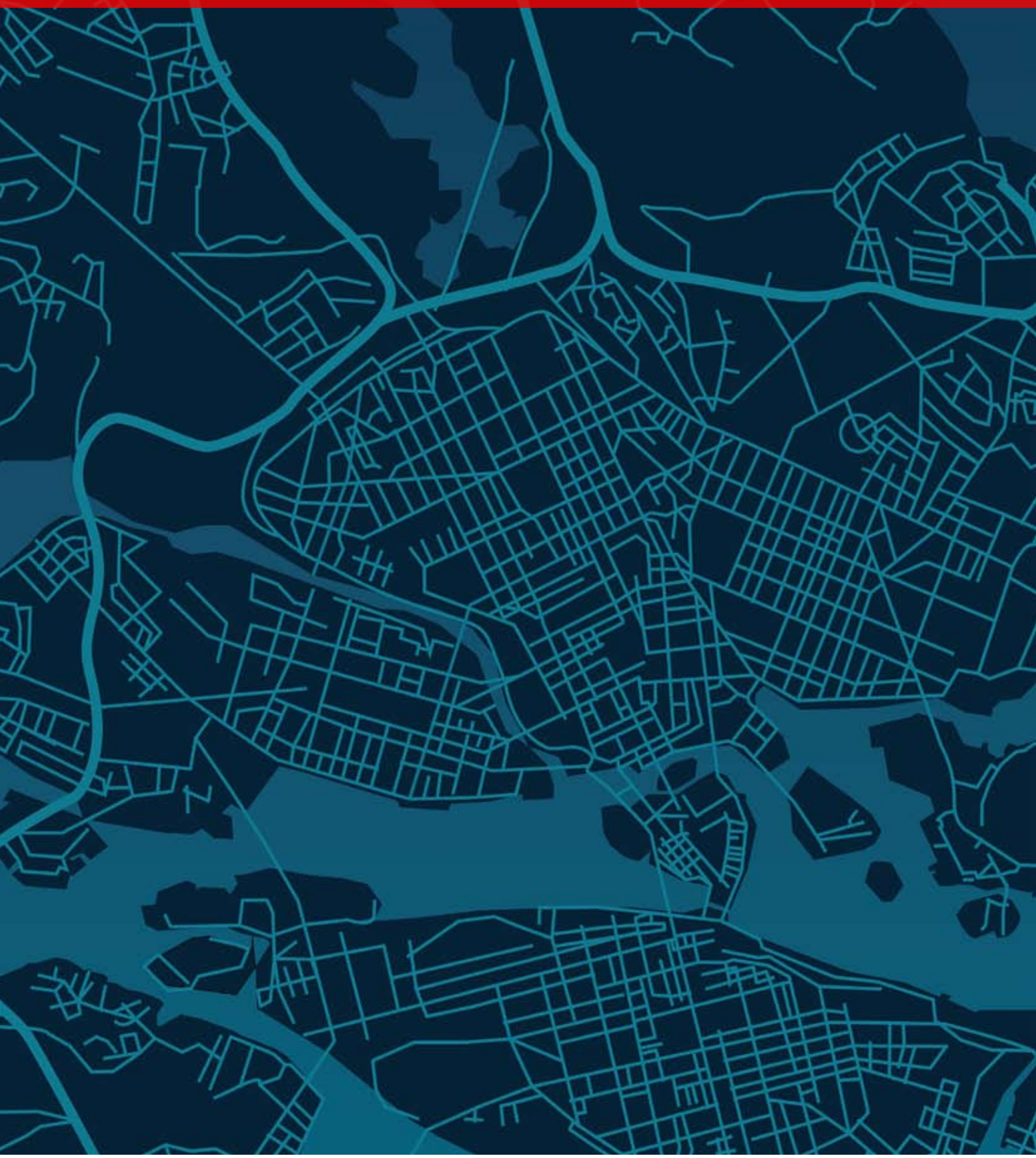


Röda Röst

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar febr 2022, nr 71





Ill: Klas Sandberg

Röda Röster nr 71

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post den första arbetsdagen. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna.

Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton. Röda Röster distribueras via e-post den första arbetsdagen varje månad. Kontakta distriktsexpeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen.

Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda Röster: <http://storstockholm.vansterpartiet.se/roda-roster/>

Redaktionen består av Niklas Bjurström, Rebecca Hybbinette, Klas Sandberg, Monica Santa Cruz och Bengt Sundell.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten. I nr 71 var fyra skribenter män och en kvinna. Redaktionen vill uppmuntra fler kvinnor att delta i debatten.

Innehåll

Röda Röster 70	2
Låt tusen röster höras.....	3
Röda Röster kommer tillbaka.....	3
Vänsterpartiet ska vara den starka studentrösten	
Elis Wibacke,	5
Är det någon som kommer ihåg FRAMTIDSKOMMISSIONEN 2020?	
Bengt Sundell	6
I vårt socialpolitiska program 2020, tas heder svåld upp	
Bengt Sundell, V Hägersten	6
Vaccinkrisen 1. Lurad	
Klas Sandberg	7
Vaccinkrisen 2.Problemet	
Klas Sandberg	8
Vaccinkrisen 3.Lösningen	
Klas Sandberg	8
Är det fortfarande långt till dörren,	
Bengt Sundell. V Hägersten	9
Den svårfångade empatin	
Niklas Bjurström.....	10
Frihet	
Niklas Bjurström.....	11
Kalendarium.....	12



Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom!

Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär.

Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del av samma diskussion. Hur ett parti ska åstadkomma denna interndemokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska,

nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv.

Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår. Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa.

Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta vara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

öppen dörr för medlemmarna att kommunicera sina tankar med de över 8000 medlemmar Vänsterpartiet har i Stockholm.

Vilka är vi?

Korta presentationer av var och en.....

- Monica Santa Cruz:
monic@santacruz.nu
tel 070-218 08 00
- Bengt Sundell:
070-8108173
- Klas Sandberg:
klas@sandberg
076-061 82 11
- Rebecca Hybbinette:
hybbinetterebecca@gmail.com
070-399 95 83
- Niklas Bjurström:
niklasbjurstrom@yahoo.se
070-330 14 87

Presentationer för Röda Röster

Niklas Bjurström

Jag är 67 år och änklings. Utbildade mig till socionom och har arbetat med äldreomsorg till min pensionering. Jag gick med i SSU Tunabackar i Uppsala hösten 1970. Men blev, på uppmaning av Birgitta Dahl utesluten i och med att jag gick i Rödfronts 1 maj tåg 1971.

Var därefter med och startade stenciltidningen Röd för gymnasister i Uppsala. Var några år aktiv i RMF senare socialistiska partiet. Men slutade vara aktiv när jag började jobba.

Gick med i Vänsterpartiet som nybliven pensionär 2019. Sitter i styrelsen för Storstockholms Epilepsiförening samt invald för Funktionsrätt Stockholm i stadens funktionshinderråd för socialtjänst, äldreomsorg och överförmyndare.

Skriver gärna mer om det är av intresse.

Bengt Sundell

Gick med i VPK under 1970-talet. Men lämnade partiet under några år på 2000-talet, och återvände för några år sedan. Är medlem i Hägersten.

Jag har arbetat inom förskola/skola som förskollärare/förskolechef och lärare på lågstadiet. Är nu senior sedan några år.

Röda Röster kommer tillbaka

På Representantskapets möte den 9 november 2021 valdes en ny redaktion till Röda Röster, vi fick samtidigt uppdrag att författa riktlinjer för att strukturera arbetet med tidningen.

Vi har reviderat riktlinjerna (som fanns sedan 2018), kompletterat dem och vill nu presentera oss och riktlinjernas nya upplaga för alla Stockholmsmedlemmar och alla våra läsare-skrubenter. Vi ska vara en





Röda Röster har tidigare kommit ut en gång i månaden, det är väl ett bra riktmärke även i fortsättningen. Hur når vi ut med information från Repskapet? Hur arbetar ombuden för att föra ut information från Repet? Stående rubriker borde vara "INFORMATION FRÅN REPSKAPET"/ "INFORMATION FRÅN PARTIFÖRENINGARNA"/"BESLUT FRÅN DS"/.

Rebecka Hybinette

Jag blev direktansluten till VPK 1970 av CH Hermansson, då jag bodde i Bulgarien och studerade vid Sofias universitet. Jag var gift med en bulgar och läste filosofi, tog en fil.lic. Skilde mig, kom hem med en lärarutbildning i bagaget 1976.

Sverige hade inte plats för mig och jag blev svartlistad på arbetsmarknaden. Så småningom lyckades jag tillskansa mig en kurs och blev sjukvårdsbiträde. Tvingades leva på bidrag och halvsvalte. Vid möjligheten att disputera i Sofia tog jag den och disputerade i Filosofi, spec. politisk filosofi med SAP och dess teoretiska grundvalar och praktik som avhandlingsämne.

Jag blev erbjuden att ansvara för Norrskensflammas Stockholmsredaktion och på så sätt fick jag jobb när jag kom hem 1985. Jag hade varit ackrediterad i Sofia för Flamman. Gick med i APK 1977 då jag hade mer gemensamt med svensk arbetarklass än med medelklass-intressen och "eurokommunism" etc.

Lämnade APK på 29:e kongressen -88 i en dramatisk sorti som jag beskriver i mina memoarer som kommer. Gick med i V för några år sedan och finns i Farsta. Jag har en lång erfarenhet av att möta tystnad och feghet, bortvända huvuden och förtal. Jag saknar intelligent, öppna och ärliga diskussioner. Jag saknar demokratisk vitalitet. Motsättningar bidrar till utveckling och det enda sättet att försvara demokrati är att utnyttja den, till fullo även när det svider. Jag hoppas kunna bidra till att vitalisera debatten, att öppna nyfikenhet. En nyfikenhet jag saknar bland omgivningen och i samhället.

Monica de Santa Cruz

Jag kom till Sverige 1980, hade varit aktiv politiskt sedan slutet på 60-talet, vilket ledde till att jag blev politisk flykting och lämnade mitt födelseland (Argentina). Jag

fick förmånen att läsa färdig min arkitektutbildning i Stockholm och sedan 1988 jobbad som arkitekt inom olika kommuner, med stadsplanering, fram till 2009. Sedan blev jag konsult i stadsplanering och så småningom egen företagare fram till 2019, då jag lämnade stadsplaneringsarbetet.

Har länge tänkt, känt mig och röstat vänster, men blev medlem och aktiverade mig inom partiet sedan 2016, i Stockholm. Jag bor på Kungsholmen och i lokala föreningen har jag varit sekreterare och därefter ordförande sedan 2018. Jag har även suttit i vår stadsdelsnämnd under två år.

Jag tycker att Röda Röster är ett av många sätt att framkalla debatt och drömmen är att vi kan nå medlemmarna i Stockholm och kittla deras skrivlusta. Ingen förändring sker utan debatt.

Klas Sandberg

Jag är informatör, utbildad vid Uppsala universitet. Man kan kalla mig för något av ett enmansband. Jag skriver, redigerar och illustrerar med samma varma själ.

Jag tror att en debatt är ett partis tankeverksamhet. Liksom tankeprocessen kommer en del att försvinna ut i tomma luften. En del handlar om vadsomhelst... och en del kommer att vara värdefulla idéer.

...

Bra att påminna sig om ibland, om allt man kan lära sig...

"Det enda jag vet är att jag ingenting vet"

För 2400 år sedan vandrade filosofen Sokrates omkring i Aten och ställde frågor till människor på vägen. Folk höjde på ögonbrynen. Många skrattade. En del blev upprörda.

Vem var den som förespråkade eftertanke framför färdiga svar, som

föredrog ödmjukhet framför tvärsäkerhet, dialog framför övertalning? Som ställde frågor för att vända upp och ned på invanda föreställningar. Som hävdade att det enda han vet är att han ingenting vet.



Ill: Klas Sandberg

Vänsterpartiet ska vara den starka studentrösten



Ill: Klas Sandberg

Det bör inte komma som någon överraskning att många studenter vid Sveriges högskolor och universitet röstar på Vänsterpartiet. Flera undersökningar har de senaste åren skattat väljarstödet för Vänsterpartiet bland studerande till cirka 20 %. Orsakerna till detta är flera. Dels är många studenter engagerade i för vänstern viktiga frågor som kampen för jämlikhet, jämställdhet och klimatet. Dels har Vänsterpartiet en högskolepolitik som i många avseenden utgår från studenters behov. Men vad hjälper det när högskolan länge varit ett eftersatt område i svensk politik som sällan får medial uppmärksamhet? Vänsterpartiet har nu goda förutsättningar att genom en synlig studentvänlig politik få fler röster i nästa val. Det gäller inte minst i Stockholm. Här i Sveriges största studentstad finns ett tiotal lärosäten, bland annat Stockholms universitet och KTH.

En undersökning från Stockholms studentkårer visar i år att den genomsnittlige Stockholmsstudenten, trots studiemedel, går back 2 158 kronor i månaden. En anledning

är dolda kursavgifter. Vänsterpartiet har uppmärksammat problemet med avgifter inom högre utbildning i både riksdagsmotioner och det utbildningspolitiska programmet. Det gäller såväl kostnader vid verksamhetsförlagd utbildning som för kurslitteratur. Ett sätt att komma till rätta med de senare vore att höja anslagen till högskole- och universitetsbiblioteken för att tillgängliggöra litteraturen digitalt.

Den enskilt största utgiften för en student i Stockholm är bostaden. Sveriges förenade studentkårers årliga bostadsrapport visar att det för många är omöjligt att hitta ett hem med rimlig hyra. För att råda bot på bostadsbristen behöver Vänsterpartiet verka för en god samverkan mellan kommun, region, lärosäten och studentkårer. Även lärosäten drabbas av orimliga hyror. På statlig nivå behöver därför ägardirektiven för Akademiska Hus ses över. Det är kontraproduktivt att en stor del av budgeten för exempelvis Stockholms universitet går till hyreskostnader. Institutioner går på knäna, vilket hindrar dem från att anställa doktorander. Det hämmar i sin tur Stockholm som studentstad.

Avslutningsvis måste Vänsterpartiet fortsätta sitt engagemang för breddad rekrytering till högre utbildning. Det är ett globalt problem att högern genom studieavgifter och höga studielånsräntor inskränker möjligheterna till utbildning. Därför är det välkommet att företrädare för Vänsterpartiet nyligen kritiserade den svenska regeringens planer på att höja CSN-räntan. Universitetskanslersämbetet vittnar samtidigt om att den sociala snedrekryteringen till svenska lärosäten är hög i ett internationellt perspektiv. I Stockholm behövs därför riktade satsningar mot de stadsdelar där färre ungdomar väljer att studera vidare. Vi inom Vänsterpartiet vet att kunskap är makt och studenter en tillgång för samhället. Inför valet är det upp till bevis.

Elis Wibacke, Vänsterns studentförening

Är det någon som kommer ihåg FRAMTIDSKOMMISSIONEN 2020?

Efter ett och ett halvt år med medlemsenkäter till 25 000 medlemmar (4604 svar), ett tjugotal djupintervjuer, över 20 000 fritexter så är det tyst om framtidskommissionens slutrapport 2020. Slutrapporten ska nu diskuteras på alla nivåer. Hur ser vägvalet ut de kommande tio åren? är det realistiskt att "År 2030 ska minst 50 procent av alla under 30 år se sig som vänster och minst 25 procent ska sympatisera med Vänsterpartiet". Den digitala utvecklingen ska få fler att ansluta sig till Vänsterpartiet enligt framtidskommissionen. Kommissionen skriver "slutsatserna av den här perioden kommer också att spela roll för hur vi organiserar oss framöver", och hoppas att den ger oss en bra grund för diskussionerna. Utdrag ur medlemsenkäten, djupintervjuer och fritexter kommer här:

FRAMTIDSKOMMISSIONEN
sammanfattar:

Vi sätter oss över positionerande. Vi backar upp våra förtroendevalda, och vi lyssnar på dom som vi fått förtroende av. Utveckla samarbetet mellan det kommunalpolitiska och regionala arbetet.

Vänsterpartiet ska bli en mer professionell arbetsgivare. Att inte veta exakt vad vi sysslar med och varför skapar frustration och gröper ur meningen. Vi lägger mycket energi på administration. Vi har en dålig framförhållning som skapar irritation.

Vi har en dålig ledarskapskultur. Vi ger inte förtroende neråt. Vi saknar förtroende ut i organisationerna. Ett brett ledarskap kräver sociala förmågor. Vi har överlämningsproblem när någon lämnar eller avgår.

Det behövs en grundlig utredning på nationell nivå som tar fram förslag på vilken roll distrikten bör ha i framtiden. Vi måste ta tillvara styrelsemedlemmarnas olika kompetenser. Distrikten ska inte fastna i ad-

ministration. DS ska hålla sig välinformerad om lokalföreningarnas strategiska planer. DS bör välja sociala medier – ansvariga med egna budgetar. Vi behöver få en positiv bild av vad vi gör.

· De anställdas roll: Lydande under de förtroendevalda och genomföra beslut som fattas av dessa. Vi får inte glömma att vi har arbetsgivaransvar för våra anställda, för arbetsledning, förhandlingsskyldighet gentemot facket och arbetsmiljön. Partistyrelsen bör arbeta med detta fram till nästa kongress. Det ska tydligt framgå vem som har arbetsgivaransvaret.

· Är vi bra på att odla fram ledare? Frågar vi nyckelpersoner blir det ett entydigt NEJ. Infekterade personkonflikter dominerar och är i fokus. Partiet centralt har tagit fram en KONFLIKTHANTERINGSMANUAL Nominerad av sina kompisar eller för att ingen vill säga emot. Mycket snällhet istället för rätt person på rätt plats. Vi har introduktions- men ingen ledarskapsutbildning att tala om. Vi diskuterar sällan vad det är för ledarskap vi vill ha. Man får sällan en dunk i ryggen för att man gjort något bra.

Bekräftelsestegen: Vi har 26 distrikt, 300 partiföreningar, 290 kommungrupper. Totalt har vi ca 3000 kamrater på olika befattningsnivåer som berörs (förtroendevalda i Kommun och Region, DS ledamöter, ombudspersoner, riksdagsledamöter, partiföreningar mfl.) Det gäller att vi syns i positiva sammanhang. Att vara goda förebilder, leva som vi lär. En "inkluderande process i hela partiet" som FRAMTIDSKOMMISSIONEN uttrycker det.

Bengt Sundell, V Hägersten

I vårt socialpolitiska program 2020, tas hedersvåld upp

I Partistyrelsens förslag till valplattform 2022, finns ingen text om hedersvåld. Nu har detta uppmärksammats på flera håll. Till Expressen säger biträdande partisekreterare Hanna Gerdin att "Det är lätt att vara efterklok. Men vi har velat ha ganska generella skrivningar i vår valplattform, det är inte så mycket sakpolitik om man tittar närmare på det." Ombud både från Stockholm och Uppsala uttrycker en förvåning över att en text om hedersvåld saknas. I vårt socialpolitiska program 2020 finns texter om hedersvåld, på sidan 19 står "Hedersrelaterat våld och förtryck har, liksom mäns våld mot kvinnor i övrigt, generellt sin grund i makt, kön, sexualitet och kulturella föreställningar om dessa företeelser." och "Det specifika med hedersvåldet är att det utövas med hjälp av kollektiva kontrollmekanismer och många gånger sanktioneras av släkt och omgivning".

Eftersom det redan finns texter i våra program borde det inte vara svårt att skriva något i vår valplattform med utgångspunkt från dessa program. Partiledning och partistyrelse har en del att förklara. Är det så enkelt att bortförklara detta med biträdande partisekreterarens ord att "Det är lätt att vara efterklok"? Av någon anledning har partiledningen ändrat sig och beslutat att det ska finnas med en text om hedersförtryck och hedersvåld i vår valplattform 2022.

Bengt Sundell, V Hägersten



Ill: Klas Sandberg

Vaccinkrisen 1. Lurad



Lena Hallengren, minister vars beräkningar sprack

Foto: Kristian Pohl

I mars 2021 kom kallduschen. Sverige kunde känna sig blåst på 3, 3 miljoner vaccindoser man beställt från AstraZeneca. Dessutom: Jansen, Moderna, Curevac och Pfizer/Biontech meddelade också att de inte kunde hålla sina löften.

Därmed var det kokta fläsket stekt för Sveriges vidkommande. Alla uträkningar hade spruckit. Coronapandemin rasade för fullt. Det fanns vaccin... i stora länder med egen tillverkning, som raskt beslutat att behålla allt för eget bruk. I USA, Indien och Storbritannien ingrep regeringarna hårdhänt för att stoppa export.

Sverige hade ingenting. Skulle inte få något och kunde inte skaffa fram något på

egen hand. Sedan regeringen Bildt lagt ner beredskapen för vaccintillverkning kunde Sverige inte hoppas på att kunna starta någon egen produktion inom rimlig tid. Förhoppningarna om att kunna köpa vaccin på den öppna marknaden hade gått upp i rök.

Mycket av debatten handlade om den ena eller andra policyn från den ena eller andra regeringen. Det är missvisande. Utan vaccin att fördela spelade det ingen roll.

EU verkade inte kunna ordna något just då. Inledningsvis hade kommissionen (liksom den svenska regeringen) trott att det bara handlade om att placera beställningar. Ingen hade räknat med den "rädda sig den som kan" mentalitet som grep

omkring sig under pandemin.

Det hotade i sin tur att undergräva EU-ledningens legitimitet hos de små och fattiga medlemsländerna som Bulgarien, Slovenien, Lettland. Om Sverige kämpade för att komma över doser så var länder som Bulgarien, Slovenien och Lettland chanslösa på marknaden.

Till sommaren hade utvecklingen vänt. Krisen var som bortblåst. Svenskar vaccineras på löpande band. Över hela Europa sköt vaccinationskurvorna i höjden. Smittskyddsmyndigheten hade nästan mer vaccin än som kunde förbrukas.

Något hade hänt.

Klas Sandberg. V Enskede

Vaccinkrisen 2. Problemet

Vaccinproduktion är svårt. Det krävs 300 olika komponenter. Vissa av dessa är så känsliga för kontamination att personalen måste bära dubbla skyddsdräkter. En del vacciner kräver att man odlar mänskliga celler i stor skala. Svårt och kan ge helt olika resultat i odlingar som odlats under helt likartade förhållanden.

Det tog tid att lära upp personal för tillverkning.

Uppgiften att få fart på verksamheten landade hos Thierry Breton, EU-kommissionär för interna marknader med en bakgrund som både affärsman och fransk ekonomimini-

nister.

Thierry Bretons första steg blev att ta ett helhetsgrepp på problemet. Det handlade inte längre om hur många doser AstraZeneca eller Pfizer kunde leverera. Frågan var hur mycket Europas läkemedelsindustri i sin helhet kunde producera. Thierry Breton besökte fabriker. Lärde sig vem som gjorde vad och var flaskhalsarna fanns. Just-in-time metoden gjorde alltsammans krångligt. Ett parti vaccin kunde skeppas kors och tvärs över hela jordklotet för olika arbetsmoment, OCH, under den här krisen var det känsligt VART det skickades. Det upptäcktes exempelvis att Johnson & Johnsons vaccin

visserligen tillverkades i Europa men skulle skickas till USA för att tappas på flaskor och emballeras.

Och när doserna väl hamnat i USA var det risk att Europa aldrig fick tillbaka dem. Samma sak gällde om vaccin råkade hamna i det brexiterande Storbritannien.

Det fanns ett berg av problem med att skaffa fram vaccin vid årsskiftet 2020 / 2021. Problem med tillverkningen. Problem med kapaciteten. Problem med att få fatt i personal.

Vändpunkten kom tvärt och oväntat.

Klas Sandberg. V Enskede

Vaccinkrisen 3. Lösningen

Under våren 2021 vann Thierry Breton en ren arbetsseger över vaccinbristen.

Antalet anläggningar som arbetade med vaccin i EU området ökade från ett dussintal till 53 stycken. Fabriker byggdes ut i rasande fart. Så skedde med en fabrik i Leiden i Nederländerna för att tillverka de aktiva substanserna. En fabrik i Lonza i Schweiz fick ny produktionslinje. En i Puurs i Belgien likaså. Arbetet inleddes på en jätteanläggning i Marburg i Tyskland med pengar från Tyskland och EU för att tillverka aktiva ingredienser och färdigt vaccin. Fabriken i Marburg beräknas i färdigt skick få en kapacitet på en miljard doser om året. I flera fabriker i Frankrike byggs eller byggs ut av EU och den franska regeringen. Just-in-time konceptet slopades. Istället försökte man låta råvarorna behandlas, renas, vaccinet tillverkas och förpackas i samma anläggning.



Thierry Breton, Lena Hallengrens räddare. Mannen med de 53 vaccinfabriker.

Det blev, upptäckte man, billigare och gick snabbare.

”Det här är ett jobb för en politiker,” förklarade Thierry Breton i en intervju ”du kan inte skicka en affärsman för att göra det här. Han skulle dö.”

Thierry Breton agerade ”matchmaker” genom att para ihop företag som kunde komplettera varandra. .

Produktionen i EU-området ökade, ökade och åter ökade i början på 2021. I december 2020 tillverkades 5 miljoner doser. I januari 14 miljoner och i mars producerades 60 miljoner doser. I april noterade Thierry Breton att EU-områdets vaccinfabriker lämnade ifrån sig 100 miljoner doser vaccin sedan årsskiftet Europas egna behov började täckas och man kunde exportera till resten av världen. Under andra kvartalet 2021 räknade fransmannen med att produktionen skulle öka till 360 miljoner doser. Han trodde att EU-området skulle kunna tillverka 200 miljoner doser i månaden i september och kapaciteten skulle kunna öka till 3 miljarder om året innan 2021 var slut. Ytterligare tillverkning startades i Holland och på Irland.

Det kommer att bli en större vaccinproduktion än någon annan. Större än USA: s.

Enligt Washington Post började EU:s vaccinationstakt, som hela tiden släpat efter USA:s, kommit ikapp i juni-juli. De små och fattigare EU-länderna som Bulgarien, Slovakien och Lettland började komma ikapp de rika EU-länderna i vaccinationer. I motsats till USA, Indien eller Storbritannien kom inga restriktioner för export. Produktionen räckte för både den egna befolkningen OCH för att exportera. Från tankesmedjan Brookings noterades att EU ökat sin ”mjuka makt” genom att bli världens apotek och samtidigt minskat manöverutrymmet för Ryssland och Kina

Från att ha varit något man skojade om har EU:s coronasatsning blivit ett produktionsmirakel. Troligen den största industriella mobilisering i Europa sedan andra världskriget.

Sverige och Lena Hallengren har räddats utan att egentligen göra något själva.

Klas Sandberg. V Enskede

Är det fortfarande långt till dörren, och högt i tak i Vänsterpartiet?

Är det fortfarande långt till dörren, och högt i tak i Vänsterpartiet ?

Britta Ring – Vita Bergen skrev för några år sedan debattsidan ” vår medlems-tidning Rött – en reklamtidning med hög kvalitet med enbart positiva skildringar av partiet som inte vågar ta i de svåra frågorna. Med kluvna solidariteter mellan feministisk solidaritet och manligt dominerade invandrarorganisationer.” Egentligen är Rött inget debattforum utan en informationstidning. Men vi har Röda Rösterna ett debattforum för medlemmarna i stockholmsföreningarna. Låt tusen röster höras skriver redaktionen.. (...) det kan handla om vår politik i stads-huset, fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor, kritik mot partiets företrädare, distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Rösterna som ett viktigt interndemokratiskt forum...” .

För några år sedan skrev Jag till RR om ” *KLANENS MAKTI I SVERIGE, SOM DE SVENSKA ”FRÅLSESLÄKTERNA* ”. Redaktionen skrev ”vi kommer inte att publicera denna text. Att lägga fokus på vissa invandras klanmentalitet riskerar att skymma frågans materiella dimension: nya svenskar behöver (precis som gamla svenskar) jobb och bostad för att kunna bygga sin framtid.” Klanmentalitet ” då har man inte riktigt förstått vad det handlar om. Författaren Per Brinkemo(PB) skriver i sin bok ”*Mellan klan och stat* ” att ”*Myndigheter och politiker har ytterst dålig kännedom om den viktigaste sociala enheten för många människor som kommer till Sverige, klanen... och om vi ska lyckas med integrationen måste vi förstå klanstrukturen* ”. PB skriver att Sverige också en

gång varit ett klansamhälle (ätter). Historikern Dick Harrison skriver i SvD 15/6-2012 enligt vissa forskare ” *växte frälsesläkterna fram ur järnålderns bygdeelit dvs. från lokala hövdingar/ under 1200- och 1300- talen integrerades det svenska samhället alltmer med kontinenten../ de svenska herremännen började utforma en frälseskultur efter västeuropeiskt mönster* ”. Jag rekommenderar de som är intresserade av att veta mer om klaner kan läsa PBs bok ” *Mellan klan och stat 2014* ”. PB utvecklar det hela mer i Dagens Samhälle 11/9 2015 där han bl.a. skriver ” *Problemet och förklaringen till att så få förstått att det är just klansamhället som står som modell för Marx och Engels i deras teoribyggge, är att de i sina skrifter inte använder ordet klan utan ordet gens, ett för oss i dag gammalmodigt ord för just klan. I sina skrifter hyllar de klansamhället och beskriver det i ofattbart romantiserande termer ...* ”. PB avslutar med orden ” *Istället för ett samhälle på jämlik grund kämpar dagens vänster, på tvärs mot Marx och Engels ursprungstankar, för ett samhälle där olika identiteter som kön, etnicitet och ”ras” spelar avgörande roller. Sannolikt hade varken Marx eller Engels känt sig särskilt hemma i vår tids identitetsdebatter* ”.

Jag hoppas debattsidan inte är så feg, utan låter tusen röster höras och tar Röda Rösternas ord på allvar om att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utvecklas tillsammans.” Och att RR nu är moget att publicera dessa rader.

Bengt Sundell. V Hägersten

Den svårångade empatin

Sociala medier blir ofta anklagade för att hjälpa till att mobba personer som inte är som alla andra eller att sprida falska kunskaper eller nyheter. Men de kan även ge oss något annat. Det kan hjälpa oss att ge oss kunskap om våra nära och kära som vi troligen aldrig annars hade fått reda på. En dag i våras skrev en gammal arbetskamrat på Facebook ett minne från när hon som 10 åring bodde under veckorna på Eugeniahemmet. Som ensam och synskadad var nätterna ångestladdade. Hon hade svårt att sova och kändes sig övergiven i en främmande stad. Men där fanns en kvinna som också hette Ann som min arbetskamrat, kom från Småland, nyinflyttad till storstaden. De fann varandra och kvinnan berättade sagor medan hon höll flickans hand tills hon somnade. Något som inte ingick i hemmets strikta kvällsrutiner. Nu visade det sig att kvinnan senare blev min hustru. Tyvärr hann hon dö innan Facebook hade skapats. Men jag hade aldrig fått veta om denna lilla anekdot utan Facebook. Även om den lilla flickan senare som vuxen kom att jobba i samma korridor som jag så är sådana här barndomsminnen inget man delger sina arbetskamrater i fika rummet. Men däremot kanske på sociala medier.

Det historien visar är behovet av

empati i vård och omsorg. Tyvärr är empati något som ofta glöms bort. Speciellt i dag när man har infört en s.k. beställar- utförarmodell. Utföraren gör det som står i beställningen, men inte mer. Ofta innebär det att man lätt fokuserar på det som går att mäta, man har handlat, lagat mat, bäddat duschat mm. Men det där att göra verksamheten trygg är väldigt svårt att både beställa och sedan mäta. I somras kom utredningen Vilja välja vård och omsorg (SOU 2021:52) handlar om hur vi ska få en hållbar kompetensförsörjning inom äldreomsorgen. Det finns mycket bra i utredningen som att undersköterska ska bli en skyddad titel, förslag på att skapa en bättre arbetsmiljö och utvecklande av ledarskapet inom äldreomsorgen. Men fokus är i hög utsträckning på boklig kunskap. Empati tror utredaren av sig självt kommer med ökad kunskap. Troligen är det inte så enkelt. Utredaren borde ha lyft mer frågan hur vi med boklig kunskap kan stärka människors empatiska förmåga. Eller om det krävs en annan organisering av vården och omsorgen för att uppfylla de behov som finns men inte går att mäta i siffror.

Forskaren David Goodhart kom i våras med boken *Head, hart and head* där han visar på att vi idag har för stort fokus på boklig kunskap. Idag så har 44 procent

i Sverige studerat vidare efter gymnasiet medan en rimlig nivå enligt Goodhart borde vara 15 – 17 procent. Vi behöver faktiskt inte alla akademiker. Det som behövs framöver är istället att vi stärker hjärtats och handens kunskaper på huvudets bekostnad. Men det innebär också att vi bör premiera det som Ann gjorde. Att stanna upp i sitt arbete, kunna frånga rutiner och manualer och uppmärksamma behov som inte går att schemalägga och som kanske den enskilde inte klarat av att formulera. Tyvärr är det nog så att det som betyder mest för mig som patient/brukare är det som inte går att mäta, ett gott bemötande eller ett förtroendefullt samtal.

Om jag fick råda så skulle vård- och omsorgsutbildningarna försöka lära ut mer om hur man ska ta täcka behov som finns men ofta inte formuleras. Både sjukvårdslagen och socialtjänstlagen bygger i mycket hög utsträckning på att du som patient/brukare kan formulera dina behov. Med andra ord vara en bra beställare. Men många av oss klarar inte av det eller vågar inte säga vad vi önskar. Förhoppningsvis kan utredningens förslag om ökad kompetens vara ett litet steg på vägen – men det behövs mer.

Niklas Bjurström



Ill: Klas Sandberg

Frihet

Vad är frihet?

För många känns svaret självklart. Men är det så? I veckan hörde jag en konsert i Kungsholms kyrka med Margaretha Bengtsson där hon sjöng om frihet. Lite senare såg jag Aretha Franklin sjunga samma låt på bio i en församling i Alabama. Lite senare i veckan förklarade en ledare i SvD att frihet är att få välja mellan olika partier och skolor. Var det detta Aretha Franklin tänkte på när hon fick med sig den svarta publiken att sjunga om freedom. Det finns en intervju på YouTube med soulstjärnan Nina Simone där hon får frågan vad hon anser är frihet. Hon vill först inte svara för det vet väl alla tycker hon. Men till sist säger hon att slippa vara rädd.

Jag har tänkt på hennes svar många gånger – att slippa vara rädd. I somras vaknade jag stående mitt i min stuga på Öland halvnaken med blödande fötter och ben. Samtidigt kliver två ambulanspersonal in som snabbt plåstrar om mig och frågar om jag vill med till lasarettet. Jag förstär ingenting.

Jag hade fått ett anfall i gryningen och efter det gått ut. Vandrat i väg barfota, halvnaken och med en sömnmask på trekvart. Måste ha sett knäpp eller skrämmande ut. Men ingen granne såg mig när jag gick runt och ryckte i deras bildörrar. Jag slutade ”promenaden” med att rycka bort registreringsskylten på vår bil innan jag till sist gick upp för backen tillbaka till huset. Nu var min särbo med mig i stugan och hon hade ringt efter ambulans. Men jag kunde ha varit ensam och slagit mig rejält.

Nu händer det väldigt sällan att jag vandrar upp på natten, men än dock är jag rädd att det ska hända igen. Speciellt när jag sover på okända ställen. Hotellrummen går ofta inte att låsa inifrån eller balkongdörrar-

na saknar ofta lås från insidan. För tänk om jag bara går iväg.... För mig skulle frihet vara just det att slippa vara otrygg. Att kunna somna och veta att jag vaknar i sängen och inte i en korridor eller på en grusplan.

Nu har det kommit nationella riktlinjer för epilepsivården. I dessa trycker man på att de som har behov ska ha tillgång till neurolog och neurologsjuvsköterska för att följa upp behandlingen. Nu är riktlinjerna inte tvingande utan ska vara ett stöd för regionerna när de utvecklar epilepsivården. Fortfarande saknar många tillgång till en neurolog eller specialistutbildad sjuvsköterska. En orsak är flertalet neurologer har fastnat som malar i en malfälla i universitetsstäderna. Stora delar i Sverige saknar tillgång till neurologer. Det saknas en tydlig styrning att möjliggöra att med epilepsi har neurolog om de behöver det. Neurologernas utbildning är betald av oss skattebetalare och då borde vi även ha möjlighet att styra var de ska arbeta. Alla kan inte vara i en handfull regioner. En gång i tiden fick prästerna flytta till lediga pastorat efter genomgången utbildning. För kyrkan ansåg att alla i Sverige skulle kunna besöka sin präst. Varför kan inte vi som betalar neurologernas utbildning ställa motsvarande krav?

En bit mot att öka vår frihet är att vi alla har en husläkare och neurolog. Frihet för mig är inte att få välja företag utan att ha min läkare. När jag kom hem till Stockholm efter min promenad ringde jag till min neurolog och fick snabbt en tid. Tyvärr hade han sedan jag besökt honom sist blivit helt privat, så när besöket var över räckte han över ett inbetalningskort på 752 kr. Men det är väl en del i det nya

Niklas Bjurström





Klimat!

Det klimatpolitiska programmet för Stockholm, "Ett grönt och rättvist Stockholm" håller på att tas fram. De flesta föreningar inom Stockholms stad har fått en skiss som de kan diskutera. Sara Stenudd, som leder arbetet med programmet, har besökt många medlemsmöten runt i staden.

Programmet kommer att behandlas av Repskapet den 7 april, enligt vad RR erfar, och troligen innan dess kommer medlemmarna att få information från respektive förening.

Vänsterkören

Kören har startat året med en repetition/ uppvärmning på Zoom, men hoppas att kunna träffas personligen någon gång i februari. Vill du komma med, skriv till koren@vansterpartiet.se

Februari 2022-ca 7 månader

till valdagen

Vänsterpartiets kongress: 4-6 februari, är digitalt och kommer att kunna ses på hemsidan. <https://www.vansterpartiet.se/kongress2022/> där kan man se tider också.

Valkonferens Region Stockholm: 26-27 februari, Valplattformen diskuteras och val till regionens fullmäktige. Digitalt pga smittoläget.

26-27 februari: Valkonferens Vänsterpartiet Storstockholm för regionen. Ombuden anmäldes senast den 30 januari

Årsmötestider!

Innan slutet på mars månad ska alla föreningar ordna årsmöte.

Ta reda på när din förening håller årsmöte!

Alltid på internet:

Självstudier eller studiecirkel som kan drivas av din förening eller av någon engagerad medlem

Tre korta videor för att lära känna Vänsterpartiet

<https://www.vansterpartiet.se/vansterskolan/snabbstudier/>

Lite djupare kunskaper eller underlag för givande diskussioner

<https://www.vansterpartiet.se/vansterskolan/ideologiskolan/>

Repskapet kan man alltid besöka som gäst, vilket kan vara intressant för nya medlemmar, under 2022 möts Representantskapet följande kvällar:

